

(Continuare din pag. 19: Arhitectură veche din Japonia.)

Numele i s-a schimbat tot atunci în Palatul Detașat Nijo Cadou Imperial. În 1965 a fost realizată Grădina Seiryu, la nord de palatul Ninomaru, ca loc de primire pentru orașul Kyoto.

Palatul Ninomaru este realizat într-o arhitectură care aparține stilului shoin-zukuri. Planul lui constă din patru grupări de clădiri alipite una de alta sau legate între ele și plasate în zig-zag, astfel ca aproape fiecare cameră să poată fi orientată către o grădină sau o curte. Clădirea principală este compusă din cinci pavilioane mari din lemn într-un singur plan, dintre care primele trei sunt lipite între ele, iar celelate două sunt legate între ele și cu primele trei printr-o galerie și un coridor. Intrarea în complexul castelului se face prin Marea Poartă de Est, după care se ajunge la palatul Ninomaru trecând prin poarta Kara Mon, o poartă de tip Momoyama cu fronton de factură chinezească și detalii aurite, și se accede apoi la Portalul Echipajelor, care constituie intrarea în pavilionul Tozamurai.

Palatul Ninomaru, fațada spre sud.

De la stânga: pavilioanele Ohiroma, Shikidai și Tozamurai văzute dinspre Grădina Ninomaru.

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

În acest pavilion se remarcă Camera Mesagerului Imperial, Camera Salciei și Camera Pinului Tânăr. Este de remarcat plasarea spre interiorul pavilionului a camerelor propriuzise, acoperite cu covoare vegetale tatami, în timp ce coridoarele și galeriile sunt plasate perimetral. De altfel, această rezolvare se regăsește și în celelalte pavilioane ale palatului Ninomaru. O particularitate o constituie de asemeni "pardoselile privighetoare" ale coridoarelor și galeriilor perimetrale din palat: acestea sunt confecționate din scânduri montate cu grije astfel ca agrafele de fier și cuplele de sub ele să se frece între ele și să provoace un sunet de avertizare dacă cineva merge pe acolo. Al doilea pavilion, lipit de primul și la vest de acesta, ceva mai mic, se numește Shikidai. Acest pavilion cuprinde o Anticameră și trei Camere ale Bătrânilor. Al treilea pavilion se numește Ohiroma (Hala Mare). Aici este Ichinoma (Sala Mare), locul unde shogun-ul îi primea în audiență pe daimyo (marii latifundiari), șezând pe jodan no ma (porțiunea înaltă), podiumul ce ocupă jumătatea din sală rezervată numai pentru el. Peretele din spatele lui este împărțit în două părți inegale, în partea mai mică fiind montate trei etajere fixe în perete. Cel de-al patrulea pavilion, plasat mai la nord, se numește Kuro-shoin (Sala Neagră de Lectură) și este legat de Ohiroma printr-o Galerie. Cel de-al cincilea pavilion, numit Shiro-shoin, este plasat independent la nord de pavilionul Kuro-shoin și este legat de acesta printr-un coridor. Pavilionul Shiro-shoin era destinat ca locuință pentru shogun.

Peretii și tavanele pavilioanelor din complexul palatului Ninomaru sunt bogat pictate într-o manieră în care abundă fundalurile din folie de aur. Din păcate, picturile originale au dispărut o dată cu lucrările de modificare ale palatului din perioada 1624-26. Picturile și decorațiile interioare ce au parvenit până la noi au fost executate de artiști faimoși de la începutul perioadei Edo (1603-1868). Toate picturile din pavilioanele palatului Ninomaru au fost executate de artiști din școala Kano.

Grădina Ninomaru văzută dinspre palat.

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

Conform unei liste atașate de un plan vechi al castelului Nijo, picturile din pavilionul Tozamurai au fost realizate de Domi și Shinsetsu; cele din Shikidai și Ohiroma au fost făcute de Uneme (Tannyu); cele din Kuro-shoin sunt de Shume (Naonobu); iar cele din Shiro-shoin sunt opera lui Koi.

Grădina Ninomaru a fost amenajată aproximativ pe vremea când a fost definitivat palatul cu același nume. Elementele grădinii, în contrast cu arhitectura pavilioanelor palatului, au un caracter rustic, dar ele sunt gândite cu grije ca să se armonizeze cu clădirile adiacente. Aici se află și un lac cu trei insulețe, mai multe poduri din piatră, o cascadă, numeroase pietre și stânci de diferite forme și culori, copaci uriași și arbuști, toate acestea reflectate frumos pe oglinda de apă.

Acum, întreaga zonă a castelului Nijo este declarată monument istoric, iar palatul Ninomaru însuși este declarat "comoară națională". În plus, Marea Poartă de Est și douăzeci și unu de alte elemente au fost declarate ca fiind de "importanță culturală", iar Grădina Ninomaru a fost declarată ca fiind "așezare peisagistică specială".

KINKAKUJI - PAVILIONUL DE AUR DIN KYOTO

La nord-vestul orașului Kyoto, în districtul Kitayama, se află Kinkakuji (a cărui denumire propriu-zisă este de fapt Rokuonji), templul unde se află vestitul Pavilion de Aur. Acest pavilion a fost clădit din voința celui de-al treilea shogun din familia Muromachi, numit Ashikaga Yoshimitsu (1358-1408). Acesta a renunțat la sarcinile sale oficiale (dar nu și la putere) în favoarea fiului său în 1397 și la vârsta de 37 de ani a devenit preot. Templul acesta era locul său de retragere din lume. Inițial, aici avusese el vila sa la munte.

Pavilionul de Aur de la templul Kinkakuji.

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

În incinta zonei templului, la malul unui lac, a fost clădit un pavilion din lemn încoronat cu o pasăre Fenix din bronz și poleit cu foiță de aur, lucru care i-a adus numele de Pavilionul de Aur. Clădirea pavilionului se ridică pe trei nivele, fiecare nivel

având un alt stil de arhitectură. Astfel, primul nivel are elemente de reședință aristocratică în stilul shinden, ce de-al doilea nivel are caracterul locuinței unui războinic în stilul buke, iar cel de-al treilea nivel este un templu zen. Construcția denotă eclectismul filozofic, dacă nu al epocii, în orice caz al celui ce a luat inițiativa realizării acestui pavilion.

Adept entuziast al preotului Soseki aparținând cultului zen, Yoshimitsu hotărâse ca la moartea sa construcțiile ce constituie complexul acesta să devină un templu cu Soseki ca abate.

Pavilionul de Aur a fost păstrat intact de-a lungul secolelor până în anul 1950, când un preot tânăr, gelos pe frumusețea lui, i-a dat foc. A fost reconstruit în 1954, iar în 1987 a fost și poleit cu foiță de aur, așa încât noi cei de azi îl putem admira în splendoarea lui de odinioară.

(Continuare în numărul viitor.)

PRECIZARE

Aducem la cunoștința celor care trimit materiale spre publicare următoarele:

- * nu garantăm publicarea materialelor trimise la redacție;
- * nu garantăm publicarea integrală a nici unui material, mai ales când acesta este extrem de lung;
 - * materialele trimise spre publicare trebuie să fie pe dischetă, fie pentru Mac OS, fie Windows, în Word, sau prin e-mail;
- * nu publicăm niciodată articole fără semnătură sau sub pseudonim;
- * materialele trimise la redacție nu se înapoiază;
- * materialele publicate nu se plătesc, munca redacției și a autorilor articolelor este benevolă.

TIDSKRIFTEN

CURIERUL ROMÂNESC
(RUMÄNSKA KURIREN)

Ideell förening - Organisationsnr. 802403-6363

EDITOR RESPONSABIL
SILVIA CONSTANTINESCU, ARA.

REDACTIA:

Silvia Constantinescu, Octavian Ciupitu,
Mariejeanne Ciupitu, Anne-Marie Ciupitu,
Marc Ciupitu, Theo Ciupitu.

Redactare și punerea în pagină:
Silvia Constantinescu.

ADRESA:

Altvägen 99, S-142 42 SKOGÅS - SVERIGE
E-mail: silvia.constantinescu@swipnet.se
octavian.ciupitu@swipnet.se

Ediția electronică pe Internet:

<http://home3.swipnet.se/~w-33952/curierul.html>

Programator:

Octavian Ciupitu.

CONDIȚII DE ABONARE PENTRU 1 AN:

Suedia 200 SEK America 230 SEK
Europa 210 SEK Australia 230 SEK
PENTRU INSTITUȚII TARIF DUBLU.

Plata prin mandat postal sau cec suedez
pe adresa de la CURIERUL ROMÂNESC
sau în contul de Postgiro: 81 20 66-9.

Actul de plată se va marca PRENUMERATION,
iar donațiile bănești GÅVA.

☆

CURIERUL ROMÂNESC circulă în :

Anglia, Australia, Canada, Danemarca, Elveția,
Finlanda, Franța, Germania, Italia, Israel, Portugalia,
România, Spania, Suedia, SUA.

☆

PENTRU CONȚINUTUL ARTICOLELOR
RĂSPUND AUTORIZĂTORILOR.

REDACTIA NU ÎMPĂRTĂȘEȘTE
ÎNTOTDEAUNA PĂRERILE ACESTORA.